

РЕШЕНИЕ

№ 22187

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6883** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 124, ал. 1 от ЗДСл за отмяна на акт за налагане на дисциплинарно наказание.

Жалбоподателят Е. Н. И., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място] 1619, [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 8 твърди, че работи по служебно правоотношение с НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, адр. [населено място] 1000, [улица] на длъжността „главен инспектор по приходите, сектор „Ревизии и проверки-3“, отдел „Контрол“, ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“. Твърди, че със заповед № 3-ЦУ-1165/05.06.2023 г. , връчена ѝ на 16.06.2023 г. , ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на основание 92 във вр. чл. 90, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 89, ал. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл от изпълнителния директор на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ. Счита заповедите за незаконни и моли отмяната им.

Моли присъждане на деловодни разноски.

Отговорът по жалбата, изпълнителният директор на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, я оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлена. Претендират деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП не взима участие по делото.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна

проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Безспорно е, че жалбоподателят работи по служебно правоотношение с НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ на длъжността „главен инспектор по приходите, сектор „Ревизии и проверки-3“, отдел „Контрол“, ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“, както и това, че със заповед № 3-ЦУ-1165/05.06.2023 г. , връчена ѝ на 16.06.2023 г. , ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на основание 92 във вр. чл. 90, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 89, ал. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл от изпълнителния директор на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ.

Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 92, ал. 1 от ЗДСл във вр. чл. 13 от ЗНАП и в предписаната форма по чл. 97, ал. 1 от ЗДСл. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за немотивираност на заповедта, доколкото в нея конкретно и ясно е посочено, че наказанието се налага за това, че на 09.08.2021 г. жалбоподателят е осъществила нерегламентирано достъп до данните на 46 служители на НАП в информационната система на НАП СУП. Конкретно са изброени служителите, както и данните, до които е осъществен достъпът – за всичките, справки-данни за осигуряване по ЕГН. Не се спори, като по делото са приложени и документите, че преди налагане на наказанието са спазени разпоредбите на чл. 93 от ЗДСл относно това дисциплинарно-наказващият орган да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, както и да събере и оцени посочените от него доказателства. Видно от заповедта за налагане на дисциплинарното наказание обсъдени са основните възражения на жалбоподателя, че достъпът до данните на 46 служители на НАП в информационната система на НАП СУП е осъществен по молба на служителят на звеното по УЧР в ТД на НАП ГДО А. Н. и за целите на служебните задължения на последната. Съдът приема за правилно, изложеното в заповедта, че жалбоподателят не може да влиза в неформални отношения със служители на звеното УЧР, дори и за нуждите на службата. Тези отношения трябва да се развиват на формално ниво между ръководителите на отделните звена. В този смисъл, правилен е изводът на наказващия орган, че с посоченото в заповедта деяние на жалбоподателя, са нарушени следните вътрешно-служебни актове, издадени от изпълнителния директор на НАП в изпълнение на правомощията му по чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗНАП: т.9.3.1 от Политиката за информационна сигурност на НАП и Правилата за правата и задълженията на потребителите, ползващи информационни активи в НАП и т. 4, б. „е“ от Правила за управление на достъпа до информационни активи и услуги в НАП, които посочват, че предоставеният достъп до информационните масиви се използват само за изпълнение на задачи; чл. 4.2 от Етичния кодекс на служителите на НАП, според който служителите на Агенцията, имащи достъп до защитена информация, стриктно спазват правилата за използването и опазването ѝ; чл. 10, ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, според който документите, данните и служебният достъп до интернет в държавната администрация могат да се ползват от служителите само за изпълнение на служебните из задължения при спазване на правилата за защита на информацията. Несъстоятелни са възраженията на жалбоподателя, че не е запозната по съответния ред с горепосочените документи. Предвид това, правилни са изводите на наказващия орган, че са нарушени разпоредбите на чл. 89, ал. 2, т.т. 3 и 5 от ЗДСл въз основа на едно цялостно изследване на правно-релевантните факти, каквото е изискването на чл. 35 от АПК. Следва да се посочи, че заповедта е съобразена и с императива на чл. 91 от ЗДСл за

определяне на съответно на нарушението дисциплинарно наказание, като в заповедта са изложени подробни мотиви, които съдът приема.

Независимо от гореизложеното, в случая обаче, основателни са възраженията, че не е спазен срокът за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. По конкретно, не е спазен 1-годишният преклузивен срок за налагане на дисциплинарното наказание, считано от извършването му. Спазването на този срок е задължителна предпоставка за законност на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание. В самата заповед е посочено, че нарушението е извършено на 09.08.2021 г. , а наказанието е наложено с връчването на заповедта по реда на чл. 97, ал. 2 от ЗДСл на 16.08.2023 г. , повече от 2 години след извършване на нарушението.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 1 750 лв. за адвокатско възнаграждение. На основание чл. 144 от АПК във вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК на АССГ следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 810 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на Е. Н. И., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място] 1619, [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 8, заповед № 3-ЦУ-1165/05.06.2023 г. на изпълнителния директор на **НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ**.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, адр. [населено място] 1000, [улица] да заплати на жалбоподателя Е. Н. И., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място] 1619, [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 8, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1 750 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, адр. [населено място] 1000, [улица] да заплати на **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД**, на основание чл. 144 от АПК във вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 810 лв. деловодни разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: